



יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל וחג

העצמאות ה-64 למדינת ישראל

ערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל

ביום שלישי ב' באייר, 24.4.12 בשעה 19:50

טקס אזכרה באולם לחללי מערכות ישראל

(הצפירה תישמע בשעה 20:00).

ביום רביעי, ג' באייר, 25.4.12 בשעה 10:50

נתכנס בבית העלמין לטקס זיכרון והנחת זרים

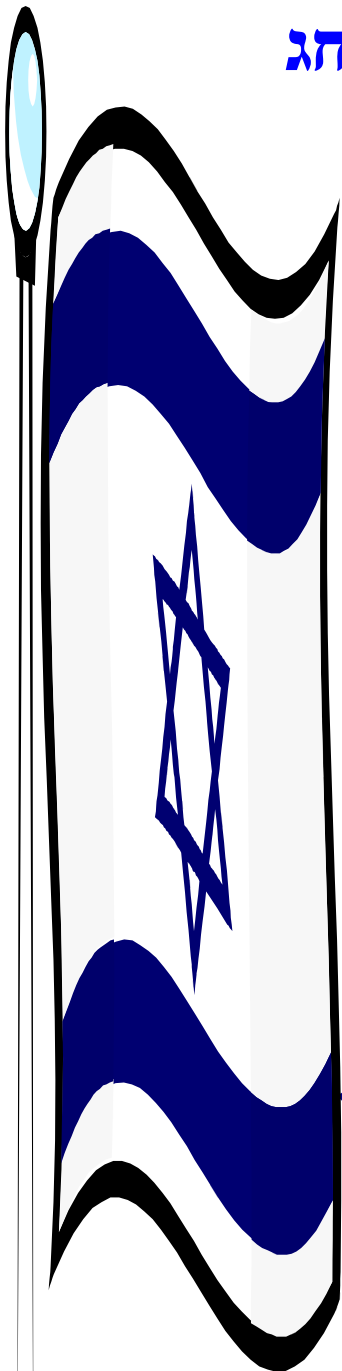
(הצפירה תישמע בשעה 11:00).

יום העצמאות ה-64 למדינת ישראל

ביום רביעי, ג' באייר 25.4.12 נתכנס כולנו על דשא הבמה:

19:30 - טקס סיום יום הזיכרון ופתיחת חגיגות יום העצמאות.

לאחר מכן- פיקניק מאחורי חדר האוכל.





בחינו יש שתי תקופות בהן אנו עושים את חשבון נפשנו האישי והלאומי: בסוף השנה העברית, בחודש אלול – "חודש הסליחות והרחמים" ובחודש תשרי – "הימים הנוראים" שבין ראש השנה ויום הכיפורים – שעיקרם חשבון נפש אישי, ומאמצע ניסן ועד ה' באייר, הימים שבין פסח – יום הזיכרון לשואה ולגבורה – יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ויום העצמאות – ימי חשבון הנפש הלאומי שלנו מאז יצאנו ממצרים מעבדות לחרות, קבלנו את התורה בסיני, היינו לעם והגענו לארץ המובטחת... ומאז - אלפי שנים של מלחמות, ומאבקים על קיומנו כיהודים בגלות ובשיאן מלחמת העולם השנייה והתקופה הנוראה בה רצה הצורך הגרמני להכריח את עם ישראל ולהכחידו מן העולם. איבדנו 6 מיליון יהודים שנטבחו ונשחטו אך שרדנו כעם, כשפנינו ותפילותינו תמיד אל הארץ המובטחת.... אחרי אלפי שנים התגשם החלום הציוני להקמת מדינה משלנו בארץ ישראל עם החלטת האו"ם ב - כ"ט בנובמבר 1947 על "תוכנית החלוקה" של ארץ ישראל. ב- 15. במאי 1948 הסתיים המנדט הבריטי וב - ה' באייר תש"ח הוכרז על הקמת מדינה ישראל. [השנה "מתאחדים" ה' באייר ו - 27 באפריל - תאריך כיבוש משטרת גשר על ידינו והתקפת "הלגיון" על גשר עוד טרם הסתלקות הבריטים מהארץ וסיום המנדט הבריטי...]

64 שנים עברו מאז. חלקם הגדול של לוחמי תש"ח בגשר ובארץ, כבר אינם עמנו... כמה שונה מלחמת תש"ח שעצבה את גבולות מדינת ישראל ובאה להגן על החלטת האו"ם להקמת מדינת ישראל מהמלחמות שבאו אחריה. לוחמי תש"ח שנשארו עמנו יודעים להסתכל על קרבות תש"ח ממרחק 64 השנים באומץ ובכנות, יודעים להעביר לנגד עיניהם קרבות בהם לקחו חלק בהיותם נערים בני 17-18 שעזבו את ספסל לימודיהם ע"מ להגן על המדינה הנוולדת, ובעיניים של בוגרים שבעי מלחמות ומאבקים למען השלום והביטחון הנכספים - יודעים גם את מחיר המלחמה ומשגים ואירועים שנעשו ונעשים בסערת המלחמה...

עשרות שנים של התמודדויות ומאבקים פנימיים וחיצוניים ידעה ארץ ישראל טרם הקמת המדינה, תחת שלטון טורקי ובריטי עד החלטת האומות המאוחדות על הקמת מדינת ישראל. במלחמת תש"ח עמדו הפלמ"ח וצבאנו שרק הוקם כשמולנו וסביבנו מדינות ערב ועמנו לוחמים מאות אלפי מעפילים ושורדי שואה שזה אך הגיעו ארצה.

כמה תום, אמונה ותקווה היו עם לידתה של ישראל העצמאית... וכמה שונה ממנה ישראל של היום, החזקה, המבוססת... שעדיין נאבקת על זכות קיומה במזרח התיכון ובעולם, ועם זאת, על רבים מהערכים עליהם לחמנו ואליהם התחנכנו וחינכנו, עדיין צריך להתמודד...

(קראו בשבועון "הארץ" מיום שישי האחרון את "וידויו" של עו"ד אלדד יניב ששרת רבים מאנשי "ההון והשלטון" עד שהפך כמעט לאחד מהם - המכה על חטא וחוזר בתשובה...)

ועל אף שביום-יום אנו מלאי ביקורת - ויש מה לבקר! - ראוי שנראה, לפחות ביום עצמאותנו גם את ההישגים הרבים שהשיגה מדינת ישראל ב - 64 שנותיה. הישגים אלו ובטחונה של ישראל אינם מובנים מעליהם ואינם מובטחים לעד, אלא אם נשקוד תמיד ונשאף להיות מדינת מופת אמיתית כפי שראה הרצל בחזונו - שהאדם, חינוכו, פרנסתו, כבודו ובטחונו עומדים בראש מעיניה של החברה.

ובאשר לנו ולדורות הגדלים בגשר, מן הראוי שלפחות פעם בשנה, בערב יום הזיכרון ויום העצמאות נעלעל בספרון "ימי גשר" (שהוצא לראשונה 10 שנים לאחר קרבות גשר במלחמת העצמאות, והוא מבוסס על יומן אותם ימים ועל סיפורי חברים בעמדותיהם השונות באותם ימים, וכבר מהדורתו השלישית אוזלת). נדע ונזכור כולנו את השנים ההן מלאות החלום והקושי שעצבו את המקום הזה שידע להתגבר תמיד על קשיים ולצעוד קדימה בתקווה. **חג שמח !**



בעלון זה –

בין עלון לעלון

מסע לפולין/ שחר מאירי

נדודים בשואה וחודשים ראשונים בארץ/ לאה שריד

מהנעשה ברפת נטופה – מוטי

תש"ח - על ספרו של יורם קניוק / בתיה בר, רוני קרובי

חדש על המדף – רוני וחנצ'ה

ראיינה, ערכה והדפיסה – עדנה ס

ערב יום העצמאות. אנו בסיומם של האירועים הלאומיים של עמנו וארצנו וכמעט בסיומו של האביב הקצר. בשדות כבר נערמות ערמות החציר והתבואה, והירוק העז שכיסה את הגבעות סביבנו הודות לשנה ברוכת גשמים, מתחלף בצבעי הקיץ. הימים מתארכים ואוטוטו מגיע חודש מאי ועמו הקיץ. העלון מגיע לדפוס בערב יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ואל תאי הדואר של החברים –ביום הזיכרון עצמו, ערב חג העצמאות.

מהאבל והזיכרון אנו עוברים ישר אל השמחה על כי זכינו במדינה. יש הטוענים כי צריך להפריד בין התאריכים. אך הן בכל חיינו מעורבים הצער והשמחה, השואה והתקומה, הייאוש והתקווה, וטוב שגם בשעה הקשה ובמצוקה נראה תמיד את האור הנותן תקווה! **חג שמח!**



התנצלות: אנו מתנצלים על שמ"ראיון הבזק" על גן הנוי בעלון הקודם (1246) נשמט שמה של **אמיליה שלם** שריכזה את גן הנוי בתקופה קשה. מזכרת מתקופה זו היא שדרת העצים היפה שנטעה בט"ו בשבט לאורך הדרך העולה בין בתי הקומותיים לבית העלמין, המרשימה בסתיו כשעליה מתחילים להזהיב ולהאדים והמלבלבת עתה בירוק עז.



ליל הסדר השנה השתנה וקרוב ל – 180 חברים, תושבים, אורחים וילדים, הסבו בחדר האוכל שלבש חג: שולחנות ערוכים, קישוטי המוזאיקה מעשי ידי **חנצ'ה** המלווים אותנו שנים – שוב על הקירות וגם "הגדה" מתוצרת גשר בכתב ידה ועיטוריה של חנצ'ה (קצת מקוצרת) ובכניסה לחד"א "מבואה" לחג והעיקר – מצב רוח מרומם וטוב. **תודה ליוזמים ולעושים ובראשם שני שנהר, רחלי ברנדשפט ודורית שלם ועוד רבים וטובים (וכמובן, גם לקייטרינג ולאוכל הטעים מדגניה ב')**!



מלחשים ש...

כמו בכל פסח פקדו את אתר "גשר הישנה" מבקרים רבים, אולם השנה הגיעו כמה "מפורסמים" לבקרנו - מוסרת סיגל הר-ציון:

- **יעל ארד**, הג'ודאית האולימפית, הגיעה אלינו עם שני ילדיה וחברים נוספים לביקור רגיל באתר.
- **העיתונאי, מיקי רוזנטל**, שהנחה את התוכנית בולדוזר, הגיעה אלינו בסוף היום והתלווה לנירית לסיור פרטי בטיילת החאן והירדן. נרשמה התפעלות רבה מהטבע, המורשת והפיתוח
- **גב' רוזמרי שינדלר**, כומר אישה ואחייניתו של **סטיבן שפילברג**, הגיעה לביקור מקדים בכדי להביא אלינו קבוצות מחו"ל.
- **טלי עומר**, מנהלת הרשות לפיתוח הגליל, הגיעה עם משפחתה לביקור באתרנו.

- **בנו של הופמן**, הבעלים של "ק. הופמן ובניו" (חרשת ברזל וייציקה) מי שבנה את קרונות העבודה של הקטרים שפעלו **בנהרים** וחלקם נמצאים אצלנו לתצוגה.
- **דיתה סודביצקי**, שנולדה בגשר הישנה בשנת 1932 כשהאשדותים ישבו פה, הגיעה עם משפחתה לטיול שורשים.
- **שמעון אלקבץ מנכ"ל "מינהל תרבות ואמנות"** ביקר את אתרנו לקראת פרויקט יום העצמאות, ובו 64 אתרי מורשת שיפתחו לקהל הרחב ללא תשלום!!! על הפרויקט מנצחת "המועצה לשימור אתרים" בסיוע מינהל תרבות.
- ובנוסף, באופן מוצנע הגיע **אחד מילדי נהריים** לסיור ובכניסה ל"חווית נהריים" ביקש אישור מהמדריכה לספר קצת על החיים ב"תל אור" ולהראות למבקרים את תמונתו יחד עם שאר ילדי הישוב. **היה מרגש!!!**



ערב יום הזיכרון לשואה ולגבורה הוקדש הפעם ל-70 שנה לאקציה הגדולה בוורשה, בה גורשו במשך חודשיים כ-300.000 מתוך 500.000 יהודי וורשה לטרבלינקה. הטקס נערך הפעם באולם כאשר ספרי עדות וזיכרון על התקופה מוצגים במועדון ובו גם מדליקים החברים נרות זיכרון ליקיריהם שנרצחו ונטבחו בשואה. עקב תקלה טכנית לא הוקרן בטקס (כפי שתוכנן) סיפורם של ציפורה ז"ל ואריה קוברינסקי על בתי משפחותיהם ודרכם ארצה ולגשר – אריה ערב מלחמת העולם השנייה וציפורה לאחר גלגולים ונדודים במלחמה בוידאו טקסט.. הסרט כולו הוקרן במוצאי יום הזיכרון לשואה ולגבורה.

בטקס לקחו חלק **בני י"א** שזה עתה חזרו מפולין, שהדליקו יחד עם **מרדכי ריבק** את מנורת ששת הקנים לזכר ששת מיליון היהודים שנטבחו בשואה. זה המקום להודות **לשחר מאירי** ששרה בטקס את השיר "רקמה אנושית" (אותו שרה גם בפולין בטקס שקיימו שם), **לצוות ההגברה ולאברהם ועדנה** שמזה מספר שנים מכינים את הטקס. **ביום הזיכרון עצמו התקיים ב"בית דורות"** טקס זיכרון ולאחריו הוקרן סרטו של **איציק הדר - "מה נשאר לנו"** – ובו סיפור חייה של ניצולת שואה (מקיבוץ מסילות) ושני בניה, המתאר את העובר על בני "הדור השני" וכיצד הם מתמודדים עם מציאות המשליכה על חייהם במשך שנים עד שסיפור החיים החבוי מאחריה מתגלה להם. לאחר הסרט התקיימה שיחה עם איציק. **סרט חשוב!**



ד"ש מגנון "תות" - מוסרות המטפלות המסורות:

פסח חלף עבר לו וגם "הר הכתובת" הירוק הפך לצהוב. אז מה עשינו בפעוטון? הילדים השתתפו בניקיונות, כיבסנו את בגדי הבבות, הכנו עוגת מצות ובראוניז כשרים, ציירנו והדבקנו את "הפירמידות" ואת "משה הקטן" וכמובן אכלנו הרבה מצות, שרנו שירי פסח ואביב, סיפרנו לילדים מסיפורי פסח: על משה הקטן, יציאת מצרים ועוד. והכי חשוב - התאמנו על שירת "מה נשתנה..."



ומה קרה בחופשת פסח בבית הילדים א'-ח'? מוסרות איריס ושקד:

חופשת פסח עברה עלינו בנעימים (בילינו בטוילים, בפרויקטים, יצירה ועוד...). יצרנו בעיסת נייר פירמידות ודמויות מקסימות ודרך כך רוקנו את פח הניירות שלנו.. צבענו וקישטנו את קירות הכניסה של בית הילדים, ירדנו **"לפינת צבי מזרחי"** ושם הכנו בישולי שטח, עלינו וירדנו את "גבעת החרסים" ושמענו הרצאה מפי **רני קליימן** על גידולי השדה שלנו... בשיתוף עם הנוי בנינו גינה קטנה עם חיפוי קרקע בין הגנים ליד שלט החיצים. בהמשך נדאג לעציצים פורחים שיציצו בין האבנים. מכרנו וקנינו בשוק קח-תן, למדנו איך יוצרים סידורי פרחים מיוחדים לשולחן הסדר.

ערכנו סדר "תוצרת בית" מדהים ביופיו ובטעמו, הילדים שינו במקצת את גרסת ההגדה וכתבו שירים מצחיקים ומקוריים, בנוסף נהנינו מ-2 הצגות מקסימות שבוגרי הבית הכינו עם הקטנטנים ולקינח נהנינו ממשעמי החג שגם אותם הילדים הכינו לאורך הבוקר! בשבוע שלאחר מכן, צעדנו בגאון את "צעדת שחרור טבריה" ובסיומה בילינו באתר המתקנים והמתנפחים. תודה **לדניאלה צורי** על הליווי.

בשאר השבוע בילינו בשטח הבריכה "בחבורות פסח" שהשנה גדלו לשלושה ימים. הילדים התחלקו לשני מחנות, הכינו את הארוחות והקינוחים ועמדו במשימות ובמורל, **תודות גדולות ל"קפטנים"** (ילדי ז'ח') המעולים השנה, שהצליחו להרים את ה"חבורות" לרמה אחרת לגמרי.



ביום האחרון הכנו "בינגו פסח" ויצאנו לסוף שבוע ארוך ומהנה.

קליטת חיילים בודדים - מוסרת דינה הלר: התחלנו בקליטת חיילים בודדים בגשר (במסגרת תושבות). מדובר בחיילים המשרתים ביחידות מובחרות שאין להם לא משפחה ולא קרובים בארץ, ואנחנו אמורים להיות להם בית חם בתקופת שירותם. אני פונה לציבור המשפחות והחברים להיענות לפנייתי לאימוץ חיילים בודדים. בשלב זה נמצאים בגשר שני חיילים מאומצים: **דוד סט** מאומץ מזה כשנה וחצי אצל **מש' הדר, ודוד ראוס** – מאומץ כבר 4 שנים אצל **מש' ג'ודי ומייק מיירהיים** שהגיעו לגשר לאחרונה כתושבים.



צוות אבלות - מוסרת מרים סובול:

חברי צוות האבלות הם: מנהלת הקהילה - **עדי נצר, רות גודיס, אברהם זוהר, חיה קפ, מרים סובול**. הצוות התכנס לאחרונה כדי לרענן ולעדכן נהלים ונוהגים מהניסיון שהצטבר במהלך השנים. כמו כן, רעננו את חלוקת התפקידים ותחומי האחריות.

עם קבלת הודעה על פטירה בגשר, צוות האבלות מתארגן לפעילות.

התחומים בהם עוסק הצוות: קביעת מקום קבורה, מועד הלוויה, אופי הטקס, פרסום מודעה לעיתונות (עפ"י סטנדרט קבוע), דאגה לזר מטעם הקיבוץ, תקצוב אירוח במועדון, תקצוב לימי השבעה, הזמנת מצבה ליום ה-30, (בהתייעצות עם המשפחה לגבי הנוסח), הבאת המצבה למקום הקבורה בבית העלמין בגשר.

עודכן מסמך נהלים והנחיות לעת פטירה שנכתב בזמנו, הכולל גם הנחיות למוטל על כל אחד מחברי הצוות בעת הודעה על פטירה בגשר:

אברהם וחיה יגיעו לבית המשפחה, יעדכנו אותם בנוהל ויקבלו מהם בקשות הנוגעות לקבורת יקירם. (חבר המעוניין במסמך כולו יוכל לקבלו אצל מרים במזכירות). שנדע רק שמחות.



אתר האינטרנט – חוגג 100,000 כניסות - מוסרת חדוה הדר:

אתר האינטרנט של גשר עלה לאוויר בפברואר 2008. נדמה לי שכיום כבר אין להמעיט בחשיבותו של אתר לקיבוץ. מאז שעלה ונוספו לו עמודים, אלבומים, סרטים ותוכן, חצה השבוע האתר את קו 100,000 הכניסות!

רבים ממבקרי האתר ציינו לשבח את העיצוב והתוכן. נכנסים – בנים ועוזבים שרוצים להתעדכן, מחפשי קליטה בקיבוצים, משפחות שמחפשות קיבוץ, וכן... נופשים לחדרי האירוח של חוה. זהו כלי שיווקי גם ליזמים ולענפים.

לאתר נכנסים בין 60-20 גולשים ביום, שזה לא רע, ואלו 15 העמודים הנצפים ביותר:

944	חדרי אירוח בגשר
706	עלוני-גשר
599	גשר על המפה
508	מגמא תעשיות מגנטיים
479	קבלה לחברות
470	קליטה בגשר
381	מידע כללי

	333	השכרת דירות
280		מפעלי גבס גשר מקבוצת טמבור
	225	גד"ש גשר
	218	בעלי תפקידים
	194	בית-דורות
	190	שיוך דירות

ראוי לציין את "מבצע כיתות" – במסגרתו עלו לאתר הכיתות והמחזורים של גשר. לדאבוני לא כל הכיתות – במיוחד אני קוראת לגילאי "40 ומטה" שגדלו בגשר להיכנס לאתר ולעדכן את רשימות הכיתה וגם לשלוח לי תמונה או שתיים.

מבצע "דפי משפחה" שיזמה עמותת הבנים מתקדם לאיטו וכבר 7 משפחות תיעדו את דורותיהן על גבי דפים מיוחדים למטרה זו. משפחות נוספות מוזמנות להיכנס, וליצור עימי קשר לבניית דף משפחתי.

בכל אתר מה שחשוב הוא לעדכן אותו באופן שוטף. **כאן ברצוני להודות לצלמים** ששולחים לי תמונות אחרי חגים, **למרים** ששולחת את העלון, **"ל"עמותת הבנים"** התומכת באתר **ולכל הגולשים באתר ומעירים לי הערות.**

לאתר החוגג 100,000 כניסות – מיטב הברכות !



בגן הלאומי "כוכב הירדן" נפתח בשעה טובה "אורחן לילה" לקבוצות, כחלק מהתכנית הלאומית לקידום תרבות הטיוול המחנאי (קמפינג) שאותה מובילה "רשות הטבע והגנים".

הגן הלאומי "כוכב הירדן" שליבו הוא מבצר צלבני יפהפה ממוקם בלב אזור טיוול מדהים בין נחל תבור לנחל יששכר. כעת החניון כולל משטח לינה גדול ואיכותי, שירותים, מים וגידור היקפי, וניתן לשלב בלינה "סיום עששיות" במבצר הקסום שבאתר. [מתוך אגרתו השבועית לפסח של ראש המועצה מעיינות].

יש לציין בהזדמנות זו את התיירות המתרחבת ב"עמק המעיינות" ובה מככב "פארק המעיינות" שהפך לאתר טיולים מהנה ומבוקש.

ועידה אידיאולוגית של מפלגת העבודה התקיימה ביום ראשון בתל-אביב – מוסרת עדנה ס: הייתה זו וועידה שכמוה לא כונסה במפלגת העבודה עשרות שנים. לוועידה קדמו הכנות רבות של וועדות ושל מחוזות המפלגה שהתכנסו והכינו "ניירות עמדה" בנושאים השונים שעל הפרק (ביניהם גם "מחוז תק"ץ"): כלכלה וחברה, מדיניות וביטחון, חינוך, נושאים אזרחיים, נושאי סביבה ואקולוגיה, התיישבות וחקלאות ועוד. חלק גדול מהעבודה ומהגשת ההצעות נעשה גם באמצעות האינטרנט דרך אתר המפלגה. הוגשו לוועידה עשרות הצעות ונרשמו להשתתף בה למעלה מ-1300 חברים !

הוועידה עצמה התקיימה באולמות שבבניין "פאלאס" בדרום חולון, ואורגנה כולה באולם חתונות סביב שולחנות. כל שולחן יועד ל"נושא" וסביבו 15 חברים שבחרו מראש לעסוק באותו נושא, מנחה ו"מנטור" (מומחה לנושא). על יושבי השולחן היה להגיע לנוסח מוסכם ממספר הנוסחים שהוגשו בנושא. השולחן בו בחרתי עסק בנושא **"ההתיישבות והחקלאות בישראל"**. סביב השולחן ישבו חברי קיבוצים ומושבים ו"נייר העמדה" שהוגש לנו היה פרי עבודה והסכמה משותפת של הוועדה שעסקה בנושא מבעוד מועד.

הוועידה עצמה נפתחה בסקירתו הביטחונית של **אלוף מיל' עמוס ידלין** (ממפקדי חיל האוויר הבכירים והוותיקים, שהשתחרר לא מכבר מתפקידו כראש אמ"ן בו כיהן ב-5 השנים האחרונות) ובסקירתו הכלכלית חברתית של **פרופ' יונה ספיבק** (מהכלכלנים הבכירים והוותיקים במדינה, שהיה אחד היועצים המרכזיים של אנשי "המחאה החברתית" בנושאים הנ"ל). וכמובן דבריה הקצרים של יו"ר המפלגה **ח"כ שלי יחימוביץ'** שציינה את ההישג הגדול של הקמת 8 וועדי עובדים במערכות התקשורת ממש השבוע.

העבודה סביב השולחנות ערכה קרוב לשעתיים. "ניירות העבודה" נאספו ויהוו יסוד ל"מצע המפלגה" שיוכן עתה לקראת הבחירות המתקרבות. לאחר הפסקה לארוחה קלה, כיבוי אורות וסרטון קצר מוקדש ל"יום כדור הארץ" סוכמה הוועידה שוב ע"י היו"ר שלי יחימוביץ' שציינה, ובצדק, את ההתכנסות וההתחדשות של מפ' העבודה ואת התקווה הרבה שערכיה ינצחו בבחירות.

הדבר המרגש ביותר בוועידה היה מאות הצעירים המצטרפים לפעילות המפלגה, שהשתתפו ולקחו חלק מרכזי בארגון המופתי והרציני שלה.



מומלץ !

"שישי של עניין" בבית אייל ביום שישי 27.4.12 בשעות 10.30-12.30 הרצאתו של פרופ' רטנר, נשיא המכללה האקדמית כנרת בנושאים: האם הפשיעה האלימה בישראל היא תוצר המציאות הכלכלית והחברתית, או תוצאה של חשיפה תקשורתית מוגזמת?

"ימים מוסיקליים" בבית אורי ורמי: ביום שישי 4.5.12 בשעה 11.00 תזמורת המנדולינות של עמק הירדן.
ביום שבת 5.5.12 בשעה 11.00 – מקהלת "פעמון" ומקהלת "ביתנו:

במשכן לאמנות בע"ח נפתחה תערוכה ממבחר יצירותיו של האמן **משה קופפרמן ז"ל** (בית לוחמי הגטאות) וכן תערוכה של האמן **נעם רבינוביץ'** (בית השיטה) שיצר בגשר את השבשבות על המגדל בכניסה לחצר ובאתר גשר הישנה.

לנציגי הקיבוצים במועצת התנועה, למזכירי הקיבוצים ומנהלי הקהילות, לרכזי התרבות בקיבוצים, קריאה ראשונה לקראת - מועצת תרבות

בהמשך להחלטות ועידת התנועה ולאחר דיון במזכירות התנועה נקבעה ליום ה' 17.5.12 **מועצת תנועה** שתתכנס ב"אפעל" ועל סדר יומה: **התרבות הקיבוצית** בעת הזאת. צוות היגוי בו נוטלים חלק "מטה התרבות" התנועתי, פעילים מקיבוצים שונים ורכזי תרבות, נערך לקראת הכנת הנושאים לדיון.

השאלות המסתמנות כבר עכשיו:

- מהם מאפייני הזהות הייחודיים של התרבות הקיבוצית.
- לאור התהליכים העוברים על הקיבוצים, מהם הכלים והאמצעים הנדרשים כדי לקיים ולפתח תרבות קיבוצית בת זמננו?
- כיצד מורשת ישראל מהווה מקור השראה לתרבות קיבוצית עכשווית?

ראוי שגם אנחנו נתכונן למועצה חשובה זו, נקיים דיונים בנושאים ונשלח אליה נציגים מפעילי התרבות בגשר.



המסע לפולין 2012 – עמק הירדן / שחר מאירי

ביום שני 26.3.12 בשעה כמעט 8.00 עלינו למטוס לפולין, לאחר כ- 4 שעות טיסה נחתנו ב**קטוביץ**. קיבלה את פנינו השמש הפולנית ומשם המשכנו ישר ל**קראקוב**, לרובע היהודי **קזימיש**. טיילנו ברובע וביקרנו בבתי הכנסת, בנוסף שמענו סיפורים על 800 שנות הקהילה היהודית ועל ההיסטוריה של היהודים בפולין, את הסיפור על המלך הפולני שהביא את היהודים לשם ועוד..
באותו יום עוד הספקנו לבקר במחנה העבודה האכזרי **פלאשוב** ושמענו על סיפורו של המחנה, ועל **אמון גת**, מפקדו המרושע ולעומתו **אוסקר שינדלר** שהציל יותר מ- 1000 יהודים והוכר מאוחר יותר כחסיד אומות עולם.

ביום השני למסע 27.3, ביקרנו ב"אושויץ- בירקנאו" שם נרצחו כמיליון וחצי איש רובם יהודים. באושויץ היינו ליד צריף 10 – של **מנגלה**. נכנסנו לשני צריפים ששם אנשים יכלו רק לעמוד. וראינו את ערמות הנעלים, השערות, המשקפיים, הקביים ועוד..
בבירקנאו שמענו את עדותו של ניצול שואה שהצטרף אלינו מישראל – **צבי מולדבן**. שהיה במחנה עם הוריו ואחיו.
אחר כך כל קבוצה ערכה טקס ליד אנדרטת הזיכרון.

ביום השלישי למסע 28.3 עסקנו ב**גטו קראקוב**: הסתובבנו ברובע **פודגוז'ה** ששימש כגטו, ושמענו את סיפור היהודים ואיך הם נשלחו למחנה העבודה פלאשוב (רשימת שינדלר) ולמחנה ההשמדה. סיפרו לנו על קבוצת צעירים מתנועת הנוער "עקיבא" שהחליטו לשמור על צלם אנוש ולעזור זה לזה, והם גם פוצצו את "קפה ציגנריה" ששם נהגו קציני אס אס לשבת.
דולק ליבסקינד היה מנהיג הקבוצה.
משם יצאנו בנסיעה ארוכה לכיוון לובלין בדרך עצרנו בקילצ'ה לשמוע את סיפורה האישי של **נעמי זהר**.

ביום הרביעי למסע 29.3 נסענו ל**מיידאנק**. – בכניסה למחנה ראינו את האנדרטה שמעידה על הזוועה שהייתה שם. ראינו את הר האפר, המשרפות, ראינו את בורות ההריגה. שמענו את הסיפור על האישה שהיה לה תחביב נוראי – איסוף קעקועים.
בהמשך היום המשכנו לבית הקברות ב**לובלין** והמשכנו ל**וורשה**.

ביום החמישי למסע 30.3

בבוקר ביקרנו בעיירה **טיקוצ'ין**, ושמענו את סיפורה הטראגי של הקהילה היהודית במקום, שהועמסה על משאיות ביום קייצי אחד, על גבריה, נשותיה, זקניה וטפה, ונלקחה אל עבר בורות שנחפרו ביער הסמוך, **יער לופוחובה**, ושם הושלכה, קבוצות - קבוצות, אל הבור ונורתה למוות.
לאחר מכן עברנו ל**ויגודה** שם נפגשנו עם בנה של הלנה, חסידת אומות עולם, שהחביאה יהודים.
בסוף היום קיבלנו את המכתבים של ההורים שהיו כמובן "הפתעה".
עוד קודם במהלך היום ירד ברד והתחיל שלג והיה קר.

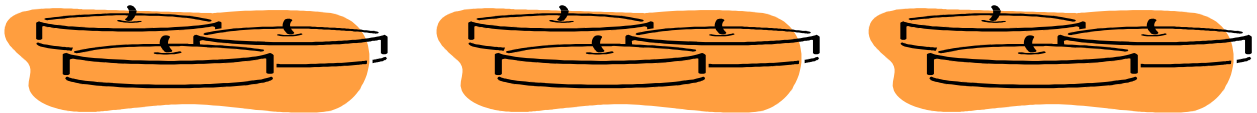
ביום השישי למסע – 31.3

בחוץ ירד שלג והיה קר מאוד – מינוס 5 מעלות. נסענו לגטו וורשה, ביקרנו באנדרטת המרד הפולני ושמענו על המרד שבעקבותיו מתו 200.000 פולנים שמרדו. ביקרנו בקומונה של תנועת "דרור" שמשם יצאו הנערים שמרדו בגטו וורשה.

בהמשך המדריכים והמלווים עשו לנו הצגה על **רוחל'ה** – שהוריה ניסו להניא מלעלות לארץ אבל היא עלתה והגיעה לעמק הירדן.

ביום השביעי והאחרון למסע 1.4 נסענו ל**טרבלינקה** שם נרצחו כ – 900.000 אלף איש, רובם מוורשה. המחנה הושמד על ידי הנאצים, ויש שם רק מצבה עם 17.000 אבנים. כל אבן מסמלת קהילה אחרת של היהודים. בהמשך היום שמענו עדות וביקרנו במסלול של מרד גטו ורשה, המסע הסתיים בבונקר שלהם במילה 18, שם קראנו את מה שכתבו החניכים במהלך המסע ואני קראתי את שירה הראשון של **חנה סנש**. במהלך המסע כל ערב נפגשנו לשיחת סיכום של היום.

בוורשה היה לי מאוד קשה כיוון שידעתי שהמשפחה של הסבים של אימי הושמדו שם בשואה. בכלל המסע קשה, וקשה לתפוס ולעכל את כל המראות המזוועים, ולקלוט שדבר בסדר גודל כזה קרה. חוץ מזה ליד המחנות היו בתים עם אנשים ולא נתפס איך הם נתנו לזה לקרות.



משואה לתקומה/ לאה שריד

[**יוסי שקד**, בנה של **לאה שריד** העביר אלינו את קורותיה של לאה ומשפחתה בתקופת השואה בכתב ידה וכן רשימה קצרה מיומן קיבוץ יגור, ובה רשמיה של לאה בעקבות טיולה בגליל המערבי, מספר חודשים לאחר הגיעה ארצה].

מיד לאחר פרוץ המלחמה ב – 15.9.1939, הגיעו הגרמנים אלינו ל**זמושץ'**, בה גרתי עם הורי, אחותי, בעלה ובנם.

בעקבות ניסיון התנקשות בגרמנים, נדרשנו לעמוד מבלי לזוז. הילד בן ה – 3 לא עמד בכך והייתה סכנה שהגרמנים יהרגו אותו. לאחר אירוע זה החלטנו לברוח, על אף שלאבא היה מקום עבודה מסודר כצלם. לא היה לנו רכב ועל כן קנינו עגלה עם סוס, עליה העמסנו חלק מהרכוש שלנו וברחנו (את רוב הרכוש השארנו) נדדנו ימים ולילות ובסופו של דבר הגענו לעיר **וולדימיר** שבאוקראינה הפולנית. תוך זמן קצר הגיעו הגרמנים גם לשם. בסוף ספטמבר 1939 נאלצנו לברוח גם **מוולדימיר**.

ברחנו לברה"מ ושם שלחו אותנו ל**סיביר**, למקום נידח שנקרא **הקילומטר ה – 18**. מהמקום הזה אי אפשר היה לנסוע הלאה ורק קרוניות מיוחדות שנסעו על מסילה יחידה הגיעו אלינו. המסילה נמתחה בין עמודים שנתקעו באדמה בשלג. הגענו לשם בינואר 1940.

נתנו לנו למגורים צריף קטן עם פשפשים ועכברים ולכל אחד הייתה הקצבה זעומה של מזון. כדי שגם הורי יקבלו לאכול, נאלצתי לעבוד ביערות שגדלו באזור. האדמה הייתה מכוסה בשלג עמוק. למעשה, היה המקום מחנה כפייה של מתנגדי המשטר הקומוניסטי.

לאחר כמה זמן הסתבר שהגענו למקום בטעות והרשו לנו לנסוע למקום אחר.

נסענו מסיביר לאוקראינה לעיר **קופיאנסק** שבאזור **חארקוב**.

באוגוסט 1941 הגיעו הגרמנים לקופיאנסק ושוב החלטנו לברוח, למרות שהדבר היה קשה ביותר. במשך חודש היטלטלנו בקרונות של רכבת משא והגענו לאוזבקיסטן, לעיר גרונוץ-מזאר שבאזור אנדיז'אן. גרנו בחדר אחד יחד עם משפחה נוספת. אני חליתי בטיפוס. אחותי, שהייתה בגלות בסיביר הגיעה באותה תקופה לאוזבקיסטן. בנה היחיד נפטר בסיביר ממחלה. נסענו אל אחותי ובעלה לעיר זיאדין שבאזור סמרקאנד באוזבקיסטן. גרנו כולנו בדירה קטנטנה ובמקום זה אבי נפטר מרעב. כשנודע לנו שגם אחי שהיה גולה בסיביר שוחרר משם והוא גר באזור לנין-קוזניץ, נסענו אליו עם אמא וכך נדדנו בין אחי לאחותי.

ב – 1946 חזרנו לפולין. ב-1958 עליתי לארץ.

בשבת 24.5.1958 התקיים טיול לגליל המערבי לחברים חדשים בקיבוץ יגור. להלן רשמיה של לאה מטיוול זה כפי שנדפסו ביומן יגור 2854.

הטיול הצליח – סכמו כל המשתתפים בו. יתכן מאד שאין זה חדש לחברים וותיקים אשר השתתפו כבר בהרבה טיולים וידוע להם שכל הכרת הארץ מפגישה אותנו עם תופעות מעניינות ומשמחות את ליבנו. לא אגזים אם אגיד שהרגשנו גאווה ואושר בראותנו הישגי עמנו הבזוי בגולה זה מאות בשנים. במיוחד התרשמתי מהסתירה שבין המעציב והשמח, בה נפגשנו בטיול ואשר היה בה גם הפירוש למהותו של הטיול.

על יד ישובים קיבוציים צוהלי חיים נפגשנו בהרבה קברים ומצבות המעידים בכמה דם נפדה כל שעל אדמה במולדת.

היום היה בהיר, שטוף-שמש-ואורה, יום שבת-מנוחה וערב חג-הביכורים. אוירת חג שמח הייתה מורגשת בכל מקום בו עברנו.

הגענו לחנייתה. אחד מוותיקי המקום מספר על ראשית חנייתה. לא דברי תעמולה אנו שומעים מפיו, אלא זיכרונות של אדם אשר במו ידיו הניח את יסודות הקיבוץ הזה. בסיום הטיול ביקרנו בתערוכת השואה ב"בית יצחק קצנלסון" אשר בקיבוץ "לוחמי הגטאות".

לא בפעם הראשונה אני רואה את האמת האכזרית של העבר העצוב. הנה תמונת קבוצת אנשים אשר עם ידיים מורמות הולכים למוות, ביניהם ילד אשר את מבטו המיואש אינני יכולה לשכוח. ומיד אני נזכרת בתמונה אחרת של ילדים, ממנה התרשמתי בביקורנו בחנייתה, קבוצת ילדים מלאי בריאות וצוהלים המשחקת בכדורגל. הכדור פגע באחד המטיילים, אשר ברוגזו לא רצה להחזיר להם את הכדור. הילדים לא ויתרו ל"פוגע בזכויותיהם" והכדור חזר עד מהרה לידיהם.

השוויתי את המבט מלא הביטחון העצמי והעוז של ילדי הארץ עם מבטו של אותו "הילד הפושע" בתמונות השואה, אשר אינו יודע מה פשעיו. ועוד קראתי בתערוכה - "חיסול היהדות העולמית יפתח לאנושות דרך לתקופת אושר" – מי כתב את המילים האלה? אולי כתבם אחד מאזרחי פולין, אשר ישב יחד איתי על ספסל הלימודים, ואולי אחד השכנים לדירת הורי, אשר פגשני יום יום בחיך?
כמה הייתי נותנת בעד זה, לו מי מאלה שכתב את הדברים האלה, היה מלווה אותנו בטיולנו והיה רואה למה אנו, היהודים, מסוגלים בתנאים של חיים כעם נורמאלי...

עזבנו את תערוכת העבר הקודר, שוב יצאנו לעולם של שמש, פרחים וילדים בריאים וצוהלים. המכוננית מובילה אותנו הביתה. שמחת החיים הצוהלת מסביבנו מטשטשת לאט את הזיכרונות הקודרים של עבר השואה. הרי חיים אנו וקיימים ויוצרים למרות הכל ועל אף הכל !

כתבה בתיה:

לאחרונה קראתי את הספר תש"ח של יורם קניוק. לעיתים רחוקות גורם לי ספר לטלטלה רגשית כפי שחשתי אני בעת הקריאה בספר זה. קניוק הצליח להעלות כאן את התקופה המסעירה, האיומה והמבולבלת שעברנו אנחנו, בני התקופה ההיא.

בלשון שוטפת ופשוטה הוא ממחיש את הערפול שהיה אז, את הדילמות קורעות הלב בין המוסריות שחונכנו עליה, לבין המעשים הנדרשים כאשר נלחמים על החיים ועל הקיום.

תיאוריו נובעים מנקודת הראות של חייל פשוט, בן הארץ, חניך בתי הספר בתל אביב הקטנה, שהוטל עליו להקים מדינה, בשעה שכלל לא ברור לו מהי מדינה, וכיצד היא צריכה להראות.

הווי הנעורים התל אביבי, היחס לגולה והרגשת העליונות שהצליחו המחנכים של אז לטעת בנו, ה"צברים", גם הם עולים כאן ומסבירים את הבעייתיות של המפגש בין בני הארץ לבין ניצולי השואה.

זוהי נקודה משמעותית כיום, כי מפגש זה הוא אחת הבעיות העולות בביקורת המאוחרת על בני הארץ של אותה תקופה.

אצל קניוק ניכר מצד אחד - חוסר התקשורת עם ניצולי השואה, אבל מן המצד השני בולטת גם ההבנה שהם עברו משהו שאנחנו לעולם לא נוכל להבינו. הערצה מחד וחוסר הבנה מאידך.

אנסה להמחיש את הדברים בקטע קטן משלו:

"אני לא בטוח מה אני זוכר באמת. איני סומך על הזיכרון. אתה חושב ואחרי רגע אתה זוכר רק מה שאתה רוצה.

הייתי נער בן שבע עשרה וחצי, ילד טוב תל אביב, באמצע מרחץ דמים. יפי בלורית ותואר אמנם היינו, אבל חכמים - לא. חכמים לא הולכים למות והם בני שבע עשרה - שמונה עשרה. חכמים מעדיפים מדינות קיימות על פני מדינות נחלמות.

חכמים אינם מנסים להקים מדינות חדשות בארץ מלאה חמסינים וערבים...

האם מה שראיתי אכן ראיתי? ואולי חלמתי הכל."

ועדיין לא הזכרתי את תיאורי הקרבות האימים שהשתתף בהם, את פציעותיו, את ההרוגים, את העייפות וחוסר הישע, את רגעי היאוש והמצור.

ועוד הרבה הרבה.

זהו ספר חובה, לדעתי, למי שרוצה לחוש את התקופה לאמיתה.

כתבה רוני:

לא חשבתי שאקרא את הספר. יש לי רתיעה מקריאת ספרים (וצפייה בסרטים) הקשורים למלחמות, אבל אני אוהבת את כתיבתו, הנקייה, הישרה והחשופה של קניוק וע"כ אמרתי בליבי: "ננסה..."

בגיל 17 וחצי, עוד בטרם סיים את בחינות הבגרות, התגייס קניוק לפל"ם, כי חלם על הבאת ניצולי השואה לארץ. אבל בפועל 'התגלגל' לחטיבת "הראל" ולקרבות על ירושלים וסביבה. יורם נלחם 5 חודשים עד

שנפצע ופונה לביה"ח.

החוויה המרכזית שלי מהספר, היא נקודת המבט של קניוק היום הקרבות.

60 שנה לא הצליח יורם קניוק, להעלות את הזיכרונות על הכתב, מאידך נראה שהם חלחלו אל ספריו האחרים (החל מ"חימו מלך ירושלים").

מן המעט והמבולבל שקניוק זוכר והעלה על הכתב, 60 שנה אחרי המלחמה - נארג ספר עצוב ונוגע ללב, עם המון רגעים מקוטעים, שכל אחד מהם מעלה מחשבות רבות ונוגע בעולמות רגש עמוקים; 17 וחצי, במה עסוקים הבנים שלנו בגיל הזה, בטרם הגיוס לצה"ל? ילדים של אבאמא. ילדים שהמדינה היא דבר המובן מאליו עבורם. הילדים שהתגייסו (ומתגייסים) ליחידות קרביות. הילדים שלנו, שהשתתפו (משתתפים), באותה מלחמה, שלא הסתיימה בתש"ח. מהי השריטה שהם נושאים בליבם? אין בספר המלחמה הזה, הכל כך אישי וכל כך כואב, מילימטר אחד של תיאורי גבורה ובכ"ז מתקבלת תמונה הירואית של הפרק הזה בתולדות עמנו.



שיבה / יוסף שריג

לא צמאי מלחמה
אל הקרב הלכנו
אהבנו תמיד את הבית,
השמע, שדה הנפתח בנשמה
ושבנו עתה אליכם
פשוטים כתמיד
ורוח אין בנו.

התוכלו רעים
לחזק את אמא
במקומו ?



נר זיכרון

1948	מאי	תש"ח	אייר	ז'	חיים סלוצקי
1968	אפריל	תשנ"ח	אייר	ב'	שלום פלצל
1982	אפריל	תשמ"ב	אייר	ד'	זאב כץ
1982	מאי	תשמ"ב	אייר	י'	אסתר גון
1985	מאי	תשמ"ה	אייר	כ"ט	יעקב כספי
1991	אפריל	תשנ"ה	אייר	א'	צילי אמיתי
2007	אפריל	תשס"ז	אייר	ט'	מרדכי אדלר
2009	מאי	תשס"ט	אייר	ב'	רובי שכטר



רפת נטופה

הרפת



אפריל 2012

דיווח מהנעשה ברפת נטופה

מאז הקיץ האחרון ענף הרפת עומד בפני איומים בלתי פוסקים מצד גורמים בממשלה ובראשם שר התמיכה שלום שמחון ומשרד האוצר. בכוונתם להוריד משמעותית את מחיר החלב המשולם לרפתנים, לפתוח את יבוא החלב ולהוריד בצורה דרסטית את מכסי המגן. בכל מדינות העולם יש הגנה על הרפתנים מתוך הבנת צרכי הענף ומתן סובסידיות שונות. בישראל אכן סובסידיה לרפתנים אך יש הגנה מפני יבוא דרך מכסים הניתנים על מוצרי חלב למיניהם. קברניטי הענף בשיתוף עם מוסדות התנועה נמצאים בקשר ישיר עם השרים ועד כה הצליחו למנוע את הגזירות, אך הדרך לשקט תעשייתי עוד רחוקה.

שיווק חלב

כדי לייצר את מכסת החלב או זקוקים לעוד כ-100 פרות. עד כה רכשנו כמות מסוימת של עגלות הרות ובתוכנית העתידית לרכוש עוד כ-70 עגלות במהלך הרבעון האחרון של השנה. בימים אלה אנו מתחילים בבניית סככת חולבות. להערכתנו נסיים את הבניה עד אוגוסט ונוכל לקלוט את הפרות שימליטו. בשלושת החודשים הראשונים של השנה ייצרנו כ-2.4 מיליון ליטר בדומה לאשתקד אך בהמשך הפער יגדל ואני תקווה שנצליח לייצר כ-1/2 מיליון ליטר יותר מ-2011.

מצב העדר

- בחודש מרץ עברנו אירוע שבו מתו כמה פרות ללא סימנים מקדימים. שלחנו את המתות למכון הווטרינארי ונמצאו שטפי דם פנימיים. הבדיקות עדיין לא הסתיימו.
- בשלושת החודשים האחרונים הייתה תמותה גבוהה ביותר ביונקים ובימים אלו יש רגיעה וחזרה לשיגורה.
- יש שיפור בתמותת ולדות בהמלטה, כמו כן יש שיפור משמעותי באחוזי התעברות הפרות.

הפלות

לפני כמה חודשים ביצענו ניסוי בתרכיב מסוים שיוצר במכון הווטרינרי. את החיסון הזרקנו לפרות בהריון שנמצאו נגועות בניאוספורה. נראה לי שהחיסון עובד יפה כי בארבעת החודשים האחרונים גל ההפלות ירד בחצי ואני מקווה שמצב זה יימשך ונצליח להתגבר על ההפלות ואפשר יהיה לתכנן היטב את השנה.

כללי

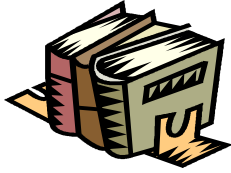
סוכם עם תנובה על המשך התקשרות ל-5 שנים. קיבלנו מענק של 100,000 ₪. כמו כן בימים הקרובים נקבל הלוואה של כ-4 מיליון ₪ לביצוע ההשקעות הנדרשות. אני משוכנע שהמהלכים שאנו מבצעים ייתנו אותות חיוביים כך שבתוך כשנה נוכל לצאת לדרך חדשה.

בצוות

השבוע נפרדנו מדובי שושני לאחר 9 שנים של עבודה ביונקים. זה הזמן להודות לדובי על עבודתו המסורה ובשם צוות הרפת לאחל לו הצלחה בעבודתו החדשה.

חג שמח לכולם,

מוטי רחמים – בשם צוות הרפת.



חדש על המדף – אפריל 2012
ספרי קריאה

1. מחבואים עם אלוהים / שלום אוסלנדר
פּוֹמָן אוֹבֵיִלְסֶפֶי. הַלּוֹתִי וְאֵלָא הוּמוֹר סַאטִירִי, הַמַּחֲבֵר. חוֹזֵר בַּסָּאָלָה. מִתְּאָר אֶת נִסְיוֹנֹתָיו לִבְעוֹלָה וְלִהְתַּנַּחֵם מִהִקְלָה הַאֲזוּקָה שֶׁתּוֹכֵה נוֹאֵז. הַאֲרֵי"ה.
2. רסיסים / אן מייקלס
יֵאֵז יִהְיֶה שְׁלֹמֵי ה' 1940. נִמְאָל מֵאִימֵי הַשּׂוֹאָה בְּלִבּוֹת פְּלִיטָה וְיִצִּירֵת קֶשֶׁר שֶׁל אֶהְבֵּה וְלֵאמֹר. עִם אֶפְכִיאוֹלוֹס יוֹנָן! הַיֵּאֵז לֵימִים - הַמְשׁוֹרֵר יֵעוֹב הַר. הַסְּפוֹר עוֹבֵז לִסְפֵר קוֹלָנוֹעַ.
3. שנה הפכפכה / מלאני גידיאון
פּוֹמָן אֵמֵרִיקָנִי נֶשִׁי וְמִתְלַבֵּט.
4. אהבה אקסקלוסיבית / יוהנה אדוריאן
בִּיּוֹלִפֶייה. עַל סִבֵּה וּסְבִתָּה שֶׁל יוֹהַנָּה. לֹא אֹהֶבִים. נִיִּצְלֵי שׂוֹאָה וּמְעַשֶׂה הַתְּאֵבָזוֹתָם יוֹזֵב. כִּשְׁהַסְבֵּא חֲלָה וְאֶתְנוּ לֹא רִצְתָה לִהְמַשִּׁיךְ לַחֲיוֹת בִּלְעִזּוֹ.
5. שלום לך מסה קטנה / ניצה סקולניק
יּוֹמָן אִישֵׁי אֵמֵרִי. הוּ הַמַּחֲבֵרֵת חוֹשֶׁפֶת הַתְּעַלְעוֹת מֵיִנִּית-מִשְׁפַּחְתִּית רֵבֶת שֵׁנִים (מֵאֵיל 5). הַיֵּל 52 הִיא יוֹצֵאת לִבְרוֹזוֹ. לֵאמֹס הַשְּׁתַּחֲרִיפוֹת מִהֶעֱבֵר.
6. יקירתי רציתי לספר לך / לואיזה יאנג
פּוֹמָן עַל רֵקֶס סִבֵּלֵס שֶׁל פְּצוֹעֵי מִלְחָמַת הַעוֹלָם הַפְּאִשׁוֹנָה. סְפוֹר בְּצִיּוֹנֵי הַמִּכֵּל פֶּרֶטִים וְאִיפּוֹעִים אֵמֵרִיִים.
7. האסיפה האחרונה / ישראל עוז
6 צִמּוּיּוֹת בַּסֵּבֵק הַמֵּאֲבָקִים בְּקִיבוֹלֵי הַמַּשְׁתַּנֶּה. הַמַּחֲבֵר - מֵלוֹוֶה שֶׁל קִיבוּצִים בְּתַהֲלִיךְ הַשִּׁינּוּי
8. אדוני הבובות / טל בר ועידו מרט
מִתְחַן פִּיּוֹלֵל עֶכְשׁוֹוִי! לֹא סוֹכְנֵי מוֹסֵז נִשְׁלַחִים לִפְרִיֵז כְּצִי לִהְחַזִּיר אִישׁ שֶׁבִ"ב בִּכִּיָּה. שֵׁנֵאֵל מִהֶאֱרָץ...
9. ויקיליקס אויב המדינה / מרסל רוזנבך והולגר שטארק [עיתונאים ב "שפיגל"]
וִוִיקִילִיקֵס. שֶׁחֵץ בִּפְשֵׁת מִסֵּמִים חֲסוּיִים שֶׁל הַמֵּאֵל הַאֲמֵרִיקָאִי וְהֵרֵס עִם פֶּרֶטִים שֶׁהִבִּיבוּ אֶת יִשְׂרָאֵל. הוֹכֵרֵץ כְּאוֹיֵב הַמְּצִינָה. הַמַּחֲבֵרִים. שֵׁנֵשֶׁלֶס עִם מֵיִסֵּז הַאֲתָר. פּוֹתְחִים צְוֹהֵר לִפְעִילוֹתוֹ.
10. השועל של יום שני / שלומית אברמסון
בִּיפּוֹשֵׁלִים. אַחֲרֵי צִי אַחַד. בַּשְּׂכוּנָה אַחַת. יוֹם לִפְנֵי פְּרוֹץ מִלְחָמַת שֶׁשֶׁת הַיָּמִים: "מִקּוֹפֶלֶת כְּמוֹ הַמְּנִיפָה מְצוּיֵרֵת. תְּמוֹנָה הַנְּשִׁפֶטֶת לֵאמֹר... בֵּין כֹּאֵב לַחֲמָלָה לְתַשׁוּקָה וְלִהְשִׁיפָה".
11. משפט חוזר / ליעד שהם [ספרי מתח]
פּוֹמָן מִתְחַ מִשְׁפֵּל! שׁוֹהֵט. עוֹרֵז וְאַחֲבֵר מִתְחַנִּים רֵבִי מִכֵּר. מִכֵּר שֵׁנִית: עוֹפֶת צְעִירָה נִוְצָאת עַל חוֹלֵי הַיָּם שֶׁל תָּל אֶבִּיָּה. וְכֵל הַשָּׂרֵר בַּסְּפֵר קוֹלָח וְשׁוֹפֵעַ יֵצֵעַ.
12. בית המתקים / קארין גרהרדסון [שבדית]
פּוֹמָן מִתְחַ מִשְׁפֵּל! שׁוֹרֵת מִקְרִי רִצְחֵן בַּשְּׁבִדִיָּה. הַאֵס הַנְּאֵסֵם הוּא בֵּאֵמֶת הַפּוֹרְצֵחִיִּי?
13. נפש הומייה / רם אורן
פּוֹמָן הַיִּסְטוֹרִי: סִיפּוֹר אֶהְבֵּתָם הַפִּיֵאֵלִי שֶׁל מַחֲבֵר "הַתְּקוּוֹה": נִפְתָּלִי הַרְץ אִימָהֵר. לִבֵּת אֲצִילִים. נְשׂוֹאָה יִשְׁהַשִּׁיָּה וְנִוְצָרִיָּה.
14. סולאר / איאן מקיואן [אנגליה]

רומן מפתק ומצחיק. בו נחשפת החולשה האנושית. פיזיקאי. בהתמודדות מול בעיות התמומות כצה"א. הניסואים והקריפה.

העדינות / דיוויד פואניקינס [צרפת]

סופרה של אישה צעירה של האבצן שחותרת ושל הטורים שאוהבים אותה". הספר עובד לספר.

15. עד שיום אחד / שמי זרחין [שכן שלנו - יליד טבריה, במאי קולנוע: "אביבה אהובתי" ועוד] פנטזיה של שפת הכנרת. אנשים משתלטים מאהבה. טורים מתקרבים בללא כישוף. 3 טורים חיי בהמוניות מול המציאות הישראלית המתפרקת. מלוי אשכול ועד מלחמת לבנון.

16. מחול העקרבים / שפרה הורן

המפכו ילד שהתייתם במלחמת ששת הימים - היפושלים. ושל שתי הנשים שליצלו אותו.

17. הזקן בן ה 100 שיצא מהחלון ונעלם / יונס יונסון [שבדיה]

רוב מכר מצחיק. אלימותו של זקן שפרש לבית אבות. אחרי חיי ארוכים וסופרים. בורח ותיאר המפץ אחרי.

18. אשת הטייס שנעלם / צור שיוף

טייס נופל בשבי בלבנון ואשתו שנותרה בארץ. שני סיפורים במקביל. מי צדק אלה הם טורים שהיא מת או המסוכנים שהיא עדיין חי!

19. אפר על ראשה / חווה עציוני-הלוי

אמנון ותמר - מעשה האונס והנקמה אליו. צד המאבק מצביא. שופט ומסופר. אך לט אה המלכה אולת יב בהתמודדות עם בניו פורקי העול. היפושלים התנ"כית התוססת.

ספרי עיון

1. חכמי התלמוד : חייהם ותפיסת עולמם / הרב יעקב אפרים קולאטש

מסופר ע"ש הא - ג. מתורגם מאנלית באחריות המחלקה לתלמוד של אוניברסיטת בר-אילן.

2. כוכבי הלכת / דווה סובל

סובל - כתבת המדע של הניו-יורק טיימס. לוקחת את הקורא לסיור מוצק מפתק בין כוכבי הלכת של מערכת השמש. בהיבטים שונים: מדע, אסטרונומיה, מיתולוגיה, אמנות, מוסיקה ועוד.

3. 101 שנים לתל-אביב העיר העברית הראשונה / אלי שילר וגבריאל ברקאי, [עורכים]

קובץ מאמרים על תל אביב. מעופר ביצומים רבים מתקופות שונות של העיר.

ילדים ונוער

1. הלו! מי מדבר? / דתייה בן-דורניב-יה דורבן

חיות עונות לטלפון ומספרות כיצד עבר עליהן היום. בחפזים משעשעים.

2. עכבר הספרייה / דניאל קרק

היום פועלת הספרייה עבור האנשים ובאילנה. העכבר שחי בה. כותב סיפורים מפתיעים.

3. קרמר החתול יוצא ליער / מאיר שלו

למי שמכיר את קרמר החתול שישן כל הזמן. זהו סופר "לצותן" של קרמר. המסביר כיצד בעקבות מסע מעייל ומפחית - בחר בשירה כדרך חיים נבונה.

חנצ'ה ורוני

להתראות בספרייה